

Afgjørende for Livsstraffens Tilladelighed fra Samfundets Side, da var det saaledes at forstaae, at Blodsthylden fik en personlig Charakter, som den kun kan faae, naar det er den Paagjældende, der optræder som den, der udøser Blod, den, der altsaa umiddelbart drager Blodsthyld paa sit Hoved. Naar dette ikke skulde være Tilfældet, vilde man komme til at drage uendelig mange Conseqventser, som man maa ghyse tilbage for. Derfor har jeg ikke kunnet undbringe Forslaget til § 72 den Omstale, jeg lod det blive tildeelt. Jeg kan ikke see, at den, der har fremkaldt en blodig Krig, bærer Blodsthyld paa sit Hoved; jeg kan ikke lægge Blodsthyld saaledes personlig over paa ham, at jeg kan forsvare for mig selv at erklære ham for at bære Blodsthyld i den Forstand, som Morderen og den voldsomme og heftige Drabsmand. Den høitærede Justitsminister gjentog ved dette Punkt, hvad han i Almindelighed havde udtalt om Dødsstraffens Afstæffelse, at man burde sikkre Staten et Middelet, et Waaben imod de farligste Forbrydelser, de Forbrydelser, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds nærmere beteguede som Capitalforbrydelser, og hvortil han for sin Person ogsaa henregner Statsforbrydelser. Dette Sikkerhedsmiddel stiller sig nu for mig som meget tvivlsomt; Spørgsmaalet for mig kommer kun an paa, deels, om det er muligt for Staten at bestaae uden det, deels hvorvidt det er muligt for Staten at fastholde dette Sikkerhedsmiddel, saa saare der bliver en stor Mængde, imod hvilke det skal anvendes. Er det en enkelt Person, der fremtræder ligeoverfor Staten med en farlig Plan, da har ikke blot Historien viist, men jeg troer, at Tænkningen vil godtgjøre som fuldkommen sandt og klart, at den Enkelte ligeoverfor Staten er saa forsvindende, at Staten ikke behøver det alleryderste Sikkerhedsmiddel imod ham. Den Enkelte, naar han ikke følges af Flere, den enkelte Oprører eller Fredsforstyrer, vil Staten være fuldkommen sikket imod ved at holde ham i Fængsel. Jeg ansøgte som Exempel en af Europas nuværende Monarcher, der som enkelt Oprører blev sat i Fængsel. Denne Mand blev i en lang Række af Aar betragtet som politisk Galning, netop

paa Grund af dette enkelte Forsøg; man dyntede ikke om i ham at see Europas — jeg vil ikke sige Omstaber — men indflydelsesrigeste Person i sin Tid. Ja, Louis Philip, som det ærede Medlem nævnte, der lod Naade gaae for Keil, ogsaa ligesoverfor denne Mand, har gjort Frankrig en stor Tjeneste derved, viist ogsaa efter det ærede Medlems egen Mening (Tscherning: Nei!). Jeg skal vise det, at det maa være efter det ærede Medlems egen Anskuelse og Overbeviisning; thi hvad gjorde denne Monarch, da han kom paa Thronen? Han frembragte Contrarevolutionen, hvorved Tusinder af hans Underfaatter vilde sige, at Statens Sikkerhed er bleven bevaret. Det ærede Medlem siger, at det er farligt for Statens Sikkerhed, at der er urolige Hoveder. Dette urolige Hoved var efter Tusinder af hans Underfaatters Vidnesbyrd til Sikkerhed for Staten, en Sikkerhed, som savnedes, før han tog de alvorligste Forholdsregler. Og er der Mange, der forbryde sig paa den her omhandlede Naade, skulle vi da ønske Blodbadet? Paa ingen Naade. Have vi ikke seet i urolige Tider, hvorledes Blodstrømme kunne flyde! (Tscherning: Hør!) Ja, Hør! Vi beundre nu det Talent, det Snille og den Fædrelandstjærlighed — jeg troer ogsaa, at det ærede Medlem, som raader Hør, har beundret det — hos Bergniaud og hans Fæller, som maatte række Hals under Bøddeløxen i den franske Revolution, og jeg troer, at saadanne Mænd høre netop til dem, vi maae sikkre mod Blodbadets forserdelige Følger. Og den Enkelte, som ikke er fulgt af de Mange, i hvilket Lys kommer han til at staae ved at lide Døden? Som Martyr. Maa skee netop dette Martyrium kunde saae Mange til at slutte sig om det Banner, han for tidlig i en umoden Tid har reist. Maa skee det netop vil medføre Fare for Statens Sikkerhed, som det ærede Medlem i den Henseende frygtede saameget. Det ærede Medlem talte om Frelserens Exempel paa en Naade, som slet ikke hører under denne Discussion, idet han sagde, at Kristus satte sit Hoved paa Spil; Kristus og Napoleon satte deres Hoveder paa Spil. Men hvorfor satte Kristus sit Hoved paa Spil? For Sandheden. Det ærede Medlem vil dog ikke her drage politiske Conseqventser med